

**Stanovisko legislativního odboru a odboru ochrany ovzduší
ke stanovení obecných a specifických emisních limitů podle zákona o ochraně ovzduší**

Emisní limity se podle § 4 odst. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), rozlišují na obecné a specifické. Jak dále ustanovení § 4 odst. 2 zákona uvádí, obecné emisní limity jsou stanoveny pro jednotlivé znečišťující látky a jejich skupiny prováděcím právním předpisem, tj. přílohou č. 9 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší (dále jen „vyhláška č. 415/2012 Sb.“). Specifické emisní limity jsou podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší emisní limity stanovené buď prováděcím právním předpisem (vyhláškou č. 415/2012 Sb.) specificky pro jednotlivé typy stacionárních zdrojů nebo je může pro stacionární zdroj stanovit krajský úřad v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší.

Ustanovení § 4 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší stanoví pravidlo pro uplatňování obecných a specifických emisních limitů. Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů (nebo jeden nebo více emisních stropů), a to ve vyhlášce č. 415/2012 Sb. nebo krajským úřadem v povolení zdroje, nevztahují se na něj obecné emisní limity stanovené přílohou č. 9 vyhlášky č. 415/2012 Sb. Z uvedeného pravidla vyplývá, že obecné emisní limity mají pouze subsidiární povahu a uplatní se jen v těch případech, kdy není pro daný stacionární zdroj stanoven žádný specifický emisní limit ve vyhlášce a ani žádný specifický emisní limit nestanovil krajský úřad v povolení provozu zdroje. Případné zpřísnění obecných emisních limitů krajským úřadem tedy ve své podstatě dle dikce zákona představuje stanovení specifických emisních limitů.

Co se týče vztahu specifických emisních limitů stanovených povolením provozu a specifických emisních limitů stanovených vyhláškou č. 415/2012 Sb., stanoví § 4 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší, že specifický emisní limit, který stanoví krajský úřad v povolení provozu zdroje, nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený pro daný typ stacionárního zdroje ve vyhlášce č. 415/2012 Sb. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že krajský úřad má na základě zákona možnost zpřísnit v rámci povolení provozu zdroje specifické emisní limity stanovené vyhláškou č. 415/2012 Sb., respektive stanovit zdroji i specifické emisní limity, které vyhláška pro daný typ zdroje vůbec nestanoví. Stanovení specifických emisních limitů krajským úřadem v rozhodnutí (povolení provozu) je třeba řádně odůvodnit (konkrétními podmínkami u daného zdroje, kvalitou ovzduší v daném místě apod.).

JUDr. Libor Dvořák
ředitel legislativního odboru
v.r.

Ing. Jan Kužel
ředitel odboru ochrany ovzduší
v.r.